Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

№ 24. 1850.

Tidning för Åmåls Stad och Dalsland.

Prenumerationspris: 2: 24 B:ko.

Joh. Fr. Liedbergs Officin. | Torsdagen d. 13 Juni. | Uttemnas hwarje Torsdags e. m. kl. 6.

Ångfartyget Arvika

Kapten **S. G. HJORT**

afgår med passagerare och fraktgods:

Med den 19 Maj och till Augusti månads slut hvarje
Söndag från Arvika, kl. 6 f. m.
„ från Åmål, kl. 3 e. m.
Måndag från Wenersborg kl. 6 f. m.
Tisdag Öfverligger.
Onsdag Öfverligger.
Thorsdag från Götheborg kl. 6 f. m.
„ från Wenersborg kl. 9 e. m.
Fredag från Åmål kl. 3 f. m.
Lördag Öfverligger.

God restauration finnes ombord.

På det fartyget under vägen mellan Arvika och Åmål ej måtte för ofta uppehållas, meddelas, att fraktgods ej mottages eller lossas på andra ställen än: Hillringsberg, Stafnäs brygga, Högsäters ferja, Nysäters-bron och Selfie Kanal.

Vidare underrätta fartygets Commissionärer, i Arvika Hr C. H. Mobius, Åmål Hr P. Larsson, Wenersborg Hr J. Spaak, och i Götheborg Hrr F. & H. G. Wessberg.

Arvika i April 1850.

Direktionen.

THEATER.

Söndagen den 16 Juni, (fjerde Abonnements-Spektaklet); för första gången:

CARL von MOOR
eller
Röfvarbandet,

Skådespel i 5 Akter af Fr. von Schiller; öfversättning af Nicander.

Tisdagen den 18, för första gången;

ARRENDATORN,

Komedi i 2 Akter af Dumanior och d'Enneby, öfversättning; Derefter gifves, för första gången:

Fattig på mynt men rik på kärlek,

Komedi i 1 Akt af Melesville, öfversättning; samt till slut, för första gången:

Flickorna på Söder,

Dramatiskt Skämt i 1 Akt med Sång; Svenskt Original.

Onsdagen den 19, för första gången:

MATHILDE
eller
Den Onde Dæmon,

Skådespel i 3 Akter af Felix Pyat och Eugene Sue, öfversättning.

Spektaklerna börjas kl. 7 och slutas omkring kl. 10 e. m.

J. V. VESELIUS.

Åmål.

Herr Weselius gaf i går den fjerde representationen under innewarande sejour. Det odelade bifall hwarmed Hr Weselius och hans trupp uppträdt å andra ställen, der anspråken och fordringarne hos publiken till följe af ett oftare erbjudet tillfälle att se utmärktare skådespelare-sällskap, kunna wara större, har naturligtwis äfwen här allmänt uttalat sig. Utom gårdagens representation förtjente, måhända, det förliden Söndag gifna spektaklet: "Clermont eller Konstnärens Hustru" största uppmärksamheten för det högst tillfredsställande sätt hwarpå hufwudrolerna utfördes. Och war det i synnerhet Hr Forsbergs intressanta spel, såsom den blinde målaren, hwilket wäckte ett stort och wälförtjent uppseende. Den natursanning, den ingalunda wanliga förmågan, att utan öfwerdrift återge så swåra partier, gör honom fullt berättigad till den högre ståndpunkt på konstnärsbanan, der han också länge af publiken, såsom

---

Lasse Stolts Saga.

berättad af S. A. Hedlund.

(Forts. fr. n:r 23.)

"Jag hade en aning om att du skulle komma", yttrade gubben, så snart de woro inne i källarsalen; "det war en inre röst som sade mig att ditt lif swäfwade i fara och att du skulle komma hit och begära hjelp. Gud ske lof, att du är helbregda här."

Lasse frågade gubben om han wisste något om Zaliwsky eller kände huru saferna nu stode.

"Hwad som blifwit af Zaliwsky wet jag ej," swarade den gamle, "men hwad jag wet är, att wår befälhafware beslutat öfwerlemna staden utan widare strid åt ryssarne, och att återstoden af polska hären strax i morgon bittida, det will säga om några få timmar, utrymmer staden och tågar här öfwer bron, först till Praga, och sedan widare uppåt landet. I fall Zaliwsky ännu lefwer följer han troligen med hären och då skall du kanske återfinna honom när han passerar här förbi. Men nu måste du hwila, ty utan twifwel förestå dig ännu swåra mödor. Du kan sofwa lugnt, ty jag skall nog wäcka dig då tid blir."

Lasse lade sig på en soffa och insomnade djupt. Tidigt på morgonen wacktes han af en mjuk, sin hand widrörde hans panna. Då han slog upp ögat wisste han ej rätt om han drömde eller war waken, ty han såg framför sig den wackra flickan, som han förr en gång träffat på detta ställe och hwars bild mången gång stått lefwande för hans inbillning. Lasse torde ej röra sig, ty han fruktade att den sköna gestalten då skulle flykta ifrån honom.

Omsider yttrade hon: "Ni ser på mig såsom wore jag ett öfwerjordiskt wäsen; känner ni då icke igen mig?"

"Ja," swarade Lasse, med allwarlig ton, "jag trodde werkeligen att jag drömde, och att en engel från himmelen nedstigit till min sida. Bifall mig blott en bön, innan wi skiljas: sag mig ert namn och gif mig någonting att föra hem till min Ellen ifrån er!"

Flickan smålog mildt och sade: "Jag heter, som wår fader Jakobs hustru, Rachel; och will gifwa er en lock af mitt hår, att lemna till henne, hwars namn ni nämnde och som ni tyckes älska." Med dessa ord afklippte hon en lock af sitt rika, swarta hår, slingade den i en konstig knut och lemnade den åt Lasse, som gömde den wid sitt bröst.

"Men nu måste ni skynda er och hemta litet förfriskning, ty trupperna komma snart. Min far är utgången att höra efter om Zaliwsky ännu lefwer och finnes ibland dem."

Knappt hade flickan yttrat dessa ord, förrän dörren slogs upp och Zaliwsky störtade in och slöt Lasse i sina armar.

"Är det möjligt?" utropade han. "Lefwer du ännu? Under all min sorg gör mig detta en outsäglig glädje. Förgäfwes sökte jag ända till ytterste stunden, ända tills fienderna woro nära att nedtrampa mig, ditt lik bland de fallne i wallgrafwen. Jag måste draga mig undan, ty striden tjenade på denna punkt till intet och jag har förit dig såsom en förlorad broder, ja mer än en broder, ända tills denne wår redlige gamle wän i dag bragte mig underrättelsen om att du ännu fanns bland de lefwandes antal."

Zaliwsky wände sig härwid till den gamle juden, som inkommit jemte honom, och som med glädjetårar i ögonen betraktade de twå wännernas möte.

"Jag är underbarligen räddad," inföll Lasse, "och jag har haft den lyckan att ännu en gång få råka denne gamle man, som wisat mig så mycken wänskap, och hans dotter."

Zaliwsky gaf nu först akt på den sköna flickan, som stod i nedböjd ställning och med sänkt hufwud, wid sin faders sida. Han gick fram till henne och sade: "Stunden är för allwarsam för att jag skulle kunna säga er några artigheter. Ni är den enda qwinna till hwilken jag skulle ställa denna bön som jag nu gör till er. Tag denna ring, (Zaliwsky drog härwid en guldring, hwari en enda stor ädelsten war infattad) den har tillhört min mor; hon gaf mig den wid wår skiljsmessa och jag har sedan dess aldrig lemnat den ifrån mig. Tag den och bär den tills jag begär den tillbaka. Troligen sker detta aldrig, ty jag will stupa på mitt fäderneslands jord. De roflystne, som skola plundra mitt lik, böra ej med sina giriga händer besudda min moders gåfwa. Göm den derföre till ett minne af den, som" — tillade han sakta — "ej skall kunna glömma er."

Utan att fråga sin fader om råd, tog den ädlest sinnade flickan emot ringen, fästade den på sitt finger och sade blott: "Jag skall gömma den."

Den gamle, som tyckts med någon oro betrakta detta uppträde, uppmanade nu sin dotter att skaffa de främmande några förfriskningar. Dessa woro redan i ordning, och woro

deß gunstling, warit hyllad och betraktad. Ett bewis så wäl på Hr Weselii wal af goda pjeser, som ock på truppens stickighet i allmänhet, är onekligen det nu mot förr wida talrikare och flitigare besök af landtboar, som under de hittills gifna representationerna warit händelsen, hwilket förhållande wi skulle tro hedrar både de förre och de sednare; äfwensom det i motsatt fall knappast wore möjligt att inom ett så litet samhälle en större theatertrupp, utan alltför kännbara förluster, någon längre tid skulle kunna uppehålla sig. — Slutligen fästa wi publikens uppmärksamhet på det till Söndagen här ofwan annonserade spektakel: "Röfwarbandet" af den odödlige Schiller, — ett af theaterns mest effektfulla och prisade Skådespel, wid hwars utförande, efter de resurser detta sällskap eger, man har att wänta sig ganska mycket, helst man i "Carl Moor" får tillfälle att här beundra en ny sida af Hr Forßbergs skådespelaretalang.

I anseende till först i slutet af förra weckan inkomna räkningar har redowisning för det den 2 dennes gifna Sällskaps-spektaklet icke förr än sednare kunnat uppgöras. Behållningen för Arbets- och Fattighus-Inrättningens fond — theater-disponenten afstod deß andel — blef endast 31 Rdr 24 sk. rgs, som nästa Lördag kommer att för fondens räkning i Sparbanken insättas. Då brutto inkomsten war 126 Rdr Rgs kan nämnde behållning anses wara ganska ringa — men de dryga omkostnaderna för pjesen "Symamsellerna," hwilken icke blef gifwen, torde häröfwer lemna nöjaktig förklaring. Emellertid finnes till försäljning inwentarier af pjeser och ansigts-masker som bör inbringa ytterligare cirka 25 Rdr, hwarmed nämnde lilla behållning således skulle ökas. Speciela redowisningen finnes att tillgå hos undertecknade. Åmål i Juni 1850.

J. M. Jönßon. J. Åberg. Sw. Ödman.

Söndagen den 2 dennes afkunnades i Stockholms Slotts-Kapell, första gången, äktenskapslysningen för H. K. H. Kronprinsen och deß blifwande gemål.

Första Galla-Spektaklet efter Kronprinsens förmälning lär uppföras den 21 dennes, då Hr Jolins nya pjes: "Räckrosen i Tjust" gifwes.

8000 exemplar af det hwilande representationsförslaget, jemte de af regeringen föranstaltade sammandragen af wallängderna för både landet och städerna lära nu wara färdig-tryckta.

Den, wid Jernkontors-riksdagen wäckta motion, om upphörande af den s. k. jernkontors-dalern (4 sk. rgs afgift per skeppund af tillwerkningen) har blifwit af Bruks-societeten, utan wotering afslagen.

Tidning för Wenersborgs stad och län af den 5 dennes innehåller en wacker nekrolog öfwer Medicine Doktorn och Riddaren Gudmund Sandmark som afled i Wenersborg förliden månad wid 67 års ålder.

Wenersborg den 5 Juni.

— Det berättas såsom tillförligt, att hela den Kongl. Familjen, deribland äfwen de Höga nyförmälde, utom H. M. Enkedrottningen, kommer att, på resa till Norge uti medlet af nästa Juli månad, färdas kanalwägen från hufwudstaden till Götheborg, och således förbi wår stad, samt att nattläger tages sista natten af resan på Trollhättan, hwarest anstalter för de Höga Gästernas emottagande redan skall wara å bane.

— Under innewarande års mönstringar med Bewäringsmanskapet i detta widsträckta och folkrika län, hwilka blifwit hållne af Herr Landshöfdingen personligen och derwid hela den till mönstring uppbådade styrkan war 3,724 man, hafwa tillhopa 1,853 man blifwit approberade och fördelade till wapenöfning: på Elfsborgs K. Regemente 822, på Westgötha-Dahls ditto 735, på Bohus Läns ditto 210, på Westgötha ditto 86; Summa 1853, och deraf de lejdes antal utgjort tillsammans 327 man.

— Den allmänt frukade hästskojaren Johannes Holm från Norra Ryr af Bohus län, som äfwen warit straffad för rän, har, efter uppkommen twist med bonden Olof Andreaßon från Forsåne i Gesäters socken, af denne sednare, å allmänna wägen genom nämnde socken till Norge, blifwit med yra ihjelhuggen. Som Olof Andreaßon icke sedermera kunnat anträffats, har K:s Befhde utfärdat lysning efter honom.

Norrköping.

— Kongl. Maj:t har, den 29 nästl. Maj, i nåder utnämnt och förordnat till Handels-, Ekonomie- och Politiæ-Borgmästare härstädes, Auditören Elias Samuel Engelbert Grenander.

Lund den 1 Juni.

— Förliden Onsdags f. m. war platsen utanför Biskopens boningshus åt Lundagård till uppfylld af en stara menniskor den ingen räkna kunde, särdeles bondgoßar och bondflickor, som dels stående, dels sittande, syntes försjunkna i "stumt åskådande och tillbedjande" af den Högwördige Fadrens hus. Det war, efter hwad wi hört berättas, nattwardsungdom från Tranås' församling, som, åtföljd af föräldrar och anförwandter, infunnit sig i Lund för att anhålla hos Biskopen, att han täcktes anställa med dem ett "christendomsförhör", för att utröna, huruwida Kyrkoherden i Tranås Ternström haft skäl till den storartade "kuggning", han gjort bland nattwardsungdomen detta år, då han improberat icke mindre än 32 (säger trettiotwå) af densamma. Wi känna ej ännu, huruwida deras anhållan blifwit bewiljad, eller ej.

— Nästa Måndag kommer festen till Oehlenschlægers minne att firas i Köpenhamn. Den skall ega rum i den kongelige Skydebanes sal. Prof. H. P. Holst är utsedd att hålla oration, och en cantat, komponerad af Berggren med af ord Hostrup, kommer att exesqueras. Derefter företages en wallfärd till Fredriksberg, der särskilta sånger skola utföras. — De 50 representanterna för härwarande Studentcorps, som nu äro walde, afresa på Måndagsmorgonen med Ångfartyget Öresund från Malmö.

Malmö den 1 Juni.

— Just då tidningen war nära färdig att tryckas erhöllo wi underrättelse att order i dag anländt om

---

knappt förtärda, förrän de polska trupperna, med swajande fanor, men utan larm, utan all musik, utan att ett enda ord werlades, framtågade öfwer Pragabryggan. Efter ett hjertligt afsked från de båda personer, wid hwilka deras hjertan så starkt fästat sig, förenade sig Zaliwsky och Laße med den öfriga hären. Några af soldaterna trodde att de skulle stanna qwar i Praga och hålla ständ emot fienden, men så skedde ej. Staden genomtågades och marschen rigtades mot norr, mot fästningen Modlin.

Naturligtwis kunde ej Laße bedömma hwarken planen för detta tåg, icke heller kände han hwilken de truppers bestämmelse war, med hwilka han nu följde. Äfwen Zaliwsky war okunnig härom. Med bedröfwelse märkte de, att då de anländt till Modlin, sinnesstämningen bland trupperna war mycket förändrad. En allmän modlöshet hade bemäktigat sig hela hären och man talade högt om att gifwa sig. Förgäfwes sökte deras tappre öfwerste Bem*), att hålla deras mod uppe. Wid uttågandet från Modlin war halfwa antalet af armeén borta, och efter några dagars marsch hade Bem icke mer än omkring 3000 man omkring sig, af de 20,000 som uttågat från Warschau.

Uti en liten stad i norra Polen, ej långt från Preussiska gränsen, lät Bem deßa sina trupper rasta efter flera dagars ansträngningar. Wid middagstiden woro de, enligt hans befallning, uppställda på ett ganska rymligt torg i staden, för att undergå mönstring. På den ena flygeln stod Zaliwsky, som tagit befälet öfwer några gamla soldater, hwars officerare öfwergifwit hären, likasom hans rekryter äfwen gjort; och litet bakom honom Laße, uti en trång polsk uniform, hwilken han fått till skänks af en utaf de soldater, som öfwergifwit hären. Ehuru liten den skara war, som här återstod af kämparne för Polens frihet, så skulle det dock sannolikt ej warit så lätt att öfwermanna den, ty hwarje man, som nu war qwar, hade beslutat att långt hellre slupa än gifwa sig fången åt Ryßarne. Långsamt, med en dyster blick, uttryckande på en gång harm och sorg, red öfwerste Bem framför de glesa lederna af den sista återstoden utaf Polens tappra krigare. Då han kom till den flygel, der Laße stod, föll hans öga tillfälligtwis på Laßes långa, något besynnerligt klädda gestalt, och han frågade Zaliwsky hwem det war. Zaliwsky gjorde i kortet reda derför.

"Jaså," swarade Bem, "är detta den der swensken jag hört så mycket talas om? Säg honom att jag ej skall glömma honom!"

Bem red nu åter upp framför fronten; stannade der och höll ett kort men på en gång kraftigt och rörande tal till sina krigare. Laße förstod naturligtwis ingenting eller högst obetydligt häraf, ty talet hölls på polska. Af Zaliwsky fick han dock weta att Bem tackat de tappre soldater, som följt honom hit; att han skildrat fäderneslandets ställning såsom förlorad och att han förklarat det ingen annan utwäg återstod, än att söka komma öfwer gränsen in i Preussen och sträcka gewär för detta lands trupper och gifwa sig fångar åt deßa, ty till Ryßarne wilja wi wal ej öfwerlemna oß, slutade Bem, och hela hären ropade härtill ett enstämmigt och ljudligt: "Nej!"

Sedan Bem slutat sitt tal winkade han till sig en person, som kom fram, bärande en stor ask eller skrin. Bem öppnade locket och tog fram några små, enkla ordensstjernor. "Med denna stjerna will jag," talade Bem, "förewiga minnet af den tappra trupp, som warit fäderneslandets sak trogen i döden. Den inskrift som står häri är kort, men den utmärker allas wär tanke, den känsla, som lifwat oß alla. Den lyder: "till yttersta stunden"*), och den bemärker att wi alla till yttersta stunden följt den sana, som warit det fria Polens ärorika segertecken. Den orden, som jag sålunda instiftat, må tillfalla en man i hwarje kompagni; hwilken denna skall bliswa, män I sjelfwa bestämma."

Soldaterna rådgjorde några ögonblick sinsemellan och kommo allestädes wäl öfwerens om hwilken bland dem war den wärdigaste, ty bland tappre män råder sällan den lumpna afundsjuka, som gör att menniskor i allmänhet icke erkänner hwarandras förtjenster. Zaliwskys kompagni utropade enhälligt "swensken", såsom den mest förtjente. Det torde här böra sägas att Laßes kallblodiga strid utanför Warschau hade wäckt alla hans kamraters beundran och berättelsen om hans tapperhet hade gått såsom en

*) Det war denne samme general Bem, som sedermera stridde med så utomordentlig tapperhet och stickighet i det ungerska frihetskriget, förlidet år, och som nu, efter detta krigs olyckliga utgång, lefwer i landsflykt uti Turkiet.

*) «Useque ad finem» lydde på latin inskriften på den orden, som Bem stiftade för den sista återstoden af polska hären.

hära i Sleswig stationerade truppers aflösning. Swenska styrkan i Sleswig lärer blifwa densamma som förut. Twenne Sqwadroner af Sk. Dragonerne komma att afgå för att aflösa Husfarerne och de af Norra Sk. Inf. Regementetut kommenderade lära blifwa aflöste af en kommendering af Södra Sk. Infanteriet. Af Kronprinfens Husarer kommer äfwen en fältsvadron att utgå som aflösning af de nu i Sleswig warande af samma regemente.

Utrikes.

Österrike. Det berättas att Kejsaren under sitt wistande i Triest warit utsatt för lifsfara. Under exercisen susade en kula öfwer hans hufwud. Monarken lär derwid ha yttrat till en af Adjutanterna: "den kulan piper wackert."

Italien. Engelska Regeringen fordrar af Konung Ferdinand i Neapel 300 000 P. St. i ersättning för den nådå Engelska undersåter lidit wid belägringen och bombarderingen af Messina. Konungen erkänner skulden, men wilkoren wid liqwiden lära ännu wara oafgjorda.

Sammanträde.

Actie-egarne uti nya Propeller-Jern-Ångfartyget för trafiken mellan Götheborg, Åmål och Arvika erinras att inbetalning af 2:dra fjerdedelen actie bör ske, enl. förut fattadt beslut, sednast den 15 nästa Juni, till någondera af följande Direktörer, nemligen Herr C. H. Mebius i Arvika, Herr J. Åberg i Åmål eller Herr Fr. Wessberg i Götheborg, hvilkas qvitto i detta fall är fullt gällande.

Arvika den 30 Maj 1850.

Direktionen.

Kungörelse.

Tisdagen den 25 dennes kl. XII på dagen anställes inför Magistraten å Rådhuset Auktion, hvarigenom till den minstbjudande upplåtes verkställigheten af nödige reparationer å Rådhuset; och är kostnadsförslaget i afseende härpå, tillgängligt hos Ordföranden i Stadens Drätselkammare.

Åmål å Rådhuset den 10 Juni 1850.

Borgmästare och Råd.

Kungörelse.

I anseende å förut i 2:ne Tidningar införd Kungörelse angående Arrende-auktion till den 29 dennes på $^{3}/_{8}$:delar i Koppungen och $^{1}/_{8}$:del i Björbyn Svanskogs S:n en komma nämnde auktion att inhiberas såsom nu redan är antagen arrendator.

Koppungen den 9 Juni 1850.

K. MAGNELL.

Till salu:

Bokbindaren PETERSON försäljer städse hemma, samt nu under instundande marknad i Stånd på Torget, till billigaste priser:

RÄKENSKAPS-BÖCKER i alla formater, såväl linierade som olinierade.

PSALMBÖCKER såväl gröfre som finare, hvaribland små eleganta, tryckta med Diamantstilar; **POSTILLOR, BONBÖCKER, CATECHESER, ABC-böcker** af flera sorter, **KARTOR, TAFLOR,** m. m.; i parti per kontant lemnas betydlig rabatt.

Undertecknad kommer att bevista instundande marknad i Åmål, med ett sortement finare och gröfre Kläden och moderna Byxtyger samt andra sorter Manufactur-varor; om reel behandling och billigaste priser kan hvar och en vara försäkrad. Försäljningen sker uti Fabrikör Malmgrens hus vid torget.

C. G. Scherman.

Klädes och Diverse-handlande.

Godt Korn-Malt hos

A. P. LJUNGBERG.

S. P. THELIN

genom

L. PHILIPSSON

från Götheborg,

som bevistar nu instundande marknad i Åmål, och har sin lokal hos Urfabrikör Malmgren, rekommenderar sitt i år särdeles väl sorterade Lager, bestående af alla sorter Kapp- och Klädningstyger, Shawlar af alla möjliga sorter och af vackra mönster, nyligen inkomne, jemte flere artiklar, som höra till ett större Manufactur- och Mode-lager. Äfven finnas de vanliga sorterna svart samt hvit **LINNETRÅD** och goda Engelska Synålar, och försäljas alla varorne till de mest billiga priser.

Utom förutnämnde varor, komma äfven nedanstående artiklar att försäljas till särdeles billiga priser, genom

EXPOSITION.

DAME-KRAGAR: Broderade Linon-, Tyll-, svarta och hvita Blonder-.

UNDERKRAGAR: Broderade Battist-, Tyll- och Linon-, med och utan handrosetter.

BRODERADE SLÖJOR af Blonder och Tyll, svarta, hvita och kulörta.

NÄSDUKAR: Broderade Linon-, samt af Linne-kammarduk, i eleganta Cartoner.

SMÅ KRAGAR: Broderade på Linon och Tyll, ett ovanligt stort sortiment, samt veckade och broderade **HALSKRUS.**

Norrköpings	**HVETMJÖL**
dito	**PERLGRYN**
dito	**KROSSGRYN**
dito	**OST**

hos Åbrandt & Söderström.

Genever, Whisky, Cognac, Arrac och flera sorter Viner af utmärkt godhet, hos

ÅBRANDT & SÖDERSTRÖM.

UTI J. E. DAHLGRENS BOKHANDEL:
(Priserna äro i Banko.)

E. G. Geijers samlade skrifter Andra Bandet 1: 36.

Fryxell, Berättelser ur Svenska Historien, Sextonde Delen 1: 40.

Svenska Språkets lagar. Kritisk afhandl. af J. E. Rydqvist, Första Bandet, 2: 32.

---

löpeld genom hela armeen, ännu mera förstorad genom berättelsen om hans äfwentyrliga tåg till Polen. Deßutom war Laße allmänt älskad i hela armeen för sin foglighet och sin hjelpsamhet mot alla som woro i något trångsmål. Mer än en gång hade man sett Laße taga någon trött kamrats tunga packning på sin rygg och bära den så lätt och utan alla omständigheter, som hade det warit den enklaste sak i werlden; mer an en gång hade han frifwilligt erbjudit sig att beklada posten för någon kamrat, som han tyckte kunde behöfwa hwila; mer än en gång såg man honom sitta wakande wid någon af de, under den häftiga marschen, insjuknade kamraternas sida. Allt detta hade gjort Laße, som aldrig fordrade några återtjenster, men gladt och tacksamt emottog hwarje wänskapsprof, som wisades honom, obestridligt älskad af de tappre polackarne, som äro häftiga i alla sina känslor; i wänskap som i hat, i glädje som i sorg.

När derfore Zaliwskys kompani hade nämnt: "Swensken!" gick detta ord som en löpeld från led till led, och snart ropade hela hären enstämmigt: "Swensken, swensken först!"

Med tårar af glädje och rörelse emottog Lasse denna hyllning, som det tappra och ädla folket gaf åt främlingen ibland dem. Tanken på hans faders medalj, som han bar troget på sitt bröst; tanken på huru hans äregirighet gått ut på att äfwen erhålla en sådan utmärkelse, föreswäfwade honom i ett ögonblick. Dock huru ringa syntes honom icke i denna stund den yttre utmärkelsen! Det war hans kamraters tillgifwenhet och aktning, som war honom allt.

Öfwerwäldigad af sinnesrörelse kunde Laße ej yttra ett ord, då Zaliwsky lade sin hand på hans axel och sade: "Stig fram; öfwersten kallar dig!"

Laße gick nästan medwetslöst fram ur sitt led, och wisste ej huru han uppnådde den punkt der öfwersten stod. Hela hans wäsende sjönk tillsammans af ödmjukhet; ty han tyckte sig wara förtjent af den ära som wederfors honom.

Denna samma och wackra känsla undgick ej de polska soldaternas uppmärksamhet. Då Lasse derfore kommit fram för fronten, nära till öfwerstens sida, skallade ett rop från alla munnar: "Lefwe Swensken!" "Lefwe Swerige!"

Wid en wink af Bem tystnade ropet. Med en ton af rörelse och djupt allwar yttrade polackarnes ädle, hjeltemodige anförare, i det han fästade stjernan på Laßes bröst: "Heder åt den tappre, hwarhelst han finnes! Men ännu mera: heder åt den som med tapperhet och mandighet förenar ett fromt och ödmjukt sinne! Heder åt det fria land, hwars son du är!"

Laße kunde ingenting yttra, med hans rena, strålande blick uttryckte hans känsla nog. Återkommen till sitt led emottogs han af Zaliwsky med en hjertlig omfamning, och soldaterna trängdes omkring honom att få lyckönska honom, med hand och mund.

Efter Laße framträdde tjugu af polackarne och emottogo sina belöningar af öfwerstens hand. Sedan förrättningen war slutad följde en dödstystnad i hela hären.

Bem steg åter upp på sin häst, blottade sitt hufwud och ropade: "Härarnes Gud! Se i nåd ned till denna ringa krigarestara! Mätte, då Du ännu en gång låter timman slå för wårt dyra faderneslands frihet, Du sända många kämpar såsom deßa i deß tjenst! Ske, o Gud, din wilje!"

Deßa den eljest så stränga, till det yttre jernhårde öfwerstens ord gjorde djupt intryck på alla soldaterna. De skiljdes djupt åt och sökte, hwar på sitt håll, qwarter i den lilla staden, och alla woro öfwerens om att det wäl wore wärdt många mödor att få uppleswa en dag, sådan som denna.

Bliswen ensam med Zaliwsky erför Laße att den lilla polska härens ställning war ganska bekymmersam. Ryßarne hade öfwerswämmat hela landet och sökte nu på allt sätt få i sina händer den enda afdelningen af polska armeen, som ej giswit sig. Det skulle derfore troligen kosta många blodiga strider innan de kunde slå sig igenom till preussiska gränsen, ehuru den ej war långt borta. "För min del," tillade Zaliwsky, "ar det mig likgiltigt om jag kommer fram eller ej, ty sedan fäderneslandet gått under har liswet icke mer för mig något wärde." På Zaliwskys enträgna begäran beslöt Laße att sy in sin orden bredwid sin faders medalj. Dom om hans öfwerraskning, när han, då han nu tog fram denna, fick se, att silfwerpenningen, ehuru ganska tjock, war nästan bugtig, såsom det tydligen syntes, genom en kula, som träffat Laße midt i bröstet, men studsat tillbaka mot den härda metallen. "Så hade Anders rätt," menade Laße, "då han gaf mig sin penning till en hjelp i nöden." Under stridens hetta har jag ej märkt detta förr; men troligen war äfwen detta en anledning hwarför jag swimmade så hastigt ned i wallgrafwen utanför Warschaus murar."

(Forts.)

Anders Schönbergs Historiska Bref, utgifven af Arvidsson, 2 Rdr.
1809 och 1810, Tidstaflor af Adlersparre, Första Delen, 1: 24.
Berättelse öfver Förhandlingarne vid fjerde allmänna Svenska Landtbruksmötet i Malmö 1849, 2: 16.
Crusenstolpe, Huset Tessin 2:dra häftet, 24 sk.
„ Ställningar och Förhållanden, Sextonde Brefvet, 40 sk.
Minnen af J. af Wingård, Tolfte (sista) häftet, 40 sk.
Fältmarskalken Grefve Joh. Christ. Toll, Biografisk teckning, sednare delen, 2 Rdr.
Betraktelser öfver National-representationens ombildning i Sverige, 16 sk.
Apell till Sverige och Norrige af En Slesvig-Holsteinare, 8 sk.
Hertigdömena Slesvig-Holstein och Konungariket Danmark, Danska Politikens Historia efter officiella Dokumenter ifrån år 1806, 1: 32.
Slesvig-Holstein och dess anklagare af E. Versmann, 16 sk.
Strödda Predikningar och Tal af Ludv. Hofacker, 1: 24.
Bönebok samt Andliga Sånger af Wallin, Tegnér, Franzén m. fl. 16 sk.
Christendomens Hufvudläror. Populära Föreläsningar af N. Ignell, 24 sk.
Charader af F. M. Franzén, 1 Rdr.
Blyerts-Teckningar i Plånboken af Wolf Biltog, 28 sk.
Folkets Mysterier eller En Arbetare-familjs Historia af Eugene Sue, Sjunde häftet, 8 sk.
Ödets Lek. Roman af Herman Bjursten, 1: 12
Konsten att Rita, Färglägga och Måla, af Fr. Dietrich, 24 sk.
Geometri och Linearteckning af A. T. Bergins, 1 Rdr.
Undervisning i Hästkännedom, af Billing, 16 sk.
Fullständig Juridisk Handbok för alla Samhällsklasser, af J. A. Thurgren, 2: 24.

Planchverk:

Norge, framstillet i Tegninger 17 hefte, 26: 32.
Christiania og Omegn. Tolv Lithogr. Billeder med Text, 3 Rdr.
Rikssalen på Gripsholms Slott, Historiskt Porträtt-Galleri af Konung Gustaf I:stes Samtida Regenter, 4:e häftet, 24 sk.
Spanien, dess Utseende, Minnesmärken, Seder, Bruk och Klädsdrägter, med 30 plancher, 2:a häftet, 24 sk.
Bibliothek för Hemmet. Första Serien, Allmän Naturhistoria, 1:a häftet med 2 kolor. plancher, 16 sk.

Musikalier:

Gluntarne af G. Wennerberg, Femte Häftet, 1: 12.
Sånger för en Sångstämma vid Piano af Gunnar Wennerberg, 1: 16.
Fyra Sånger af Frieberg, 32 sk.
Sånger af Josephson beartade för Piano af Herm. Berens, 1 Rdr.
Storm-Marsch Galopp af Bilov, 16 sk.
Eugenia Vals för Piano-Forte af G.. 16 sk.
Guitarre-Skola af Ferd. Carulli, 1: 16.

Diverse.

Alla sorters Handskar emottages till tvättning, en trappa upp i Fru Askenstedts gård.

Avertissement.

Alla sorters Hårarbeten förfärdigas: gamla Peruker och Tourer färgas och Renoveras, då anmälan göres å Gästgifvaregården en trappa upp.

Bruks-Böcker.

De som täcktes hedra mig med sitt förtroende i Bokväg, torde godhetsfullt, ju förr desto hellre insända sina Reqvisitioner; (nu på sommaren vore för mig tjenligaste tiden). Ackurat och billig expedition utlofvas; och skall det städse vara mitt bemödande att göra mig förtjent af det allmänna förtroende jag härstädes åtnjuter.

Papper af flera sorter, så väl stort Holländskt och Svenskt, Regal och Median, som vanligt fast och godt Bokpapper, samt de fleste sorter Skrif-, Concept-, Post-, Copiepapper, m. m., finnes i Lager.

Linierings verkställes medelst Maschin, med yttersta ackuratess; så att de som det önska kunna äfven få sina Böcker upplinierade. Åmål i Juni 1850.

P. A. Petersson.

Härmed tager jag mig friheten hos Stadens och ortens respektive Herrskaper rekommendera ett vackert Lager af

DAME-HATTAR
NEGLIGÉER
BLOMMOR
BAND

och hoppas jag så väl i denna min nu påbörjade rörelse, som ock klädsömnad röna ett fortfarande förtroende och vågar jag försäkra om all möjlig ackuratess och billiga priser. Åmål i Juni 1850.

Christin HASSELBERG.

Dem som hafva oafslutade affärer med aflidne Nämndemannen Andreas Petersson i Strand anmodas att sådant uppgifva för undertecknad, anmodad utredningsman i sterbhuset, före eller vid bouppteckningen derstädes den 28 d:s. Näs den 3 Juni 1850.

A. W. SANDBERG.

Rättegångsärenden emottagas fortfarande af undertecknad, till utförande och bevakande i Kongl. Majests och Rikets Götha Hof-Rätt; hvilket härigenom till följd af skedda förfrågningar vördsamt tillkännagifves. Jönköping i Maj 1850.

N. P. JOHNSSON.
HofRätts-Commissarie.

Uttagningar och omsättningar af Discont-lån och Kassakreditiver vid Wermlands Provincial Banks afdelning i Wenersborg, ombesörjas mot vanligt kommissionärs-arfvode af

A. J. von SNEJDERN,
Bokhållare vid Wenersborgs Bank-afdelning.

Förslag till Reglemente, för en ifrågavarande Hypotheks-förening emellan jordegare i Westergöthland, Dahls Land och Bohus län, är till undertecknad ankommen, för att meddelas inom Åmåls stad; för dem som häraf önska få kännedom, är nämnde handling jemte anteckningslista tillgänglig å härvarande Post-Kontor. Åmål den 4 Juni 1850.

Aug. Edv. Lilljestierna.

Att den Handelsrörelse vi, A. F. Björkman och L. F. Ohlson, gemensamt idkat under firma

BJÖRKMAN & OHLSON

med denna dag, i följd af vänlig öfverenskommelse, upphört, samt att jag BJÖRKMAN liqviderar Bolagets alla skulder och upphär dess fordringar, och att vi hvarför oss i eget namn fortsätter handeln, få vi äran härmed tillkännagifva. Åmål den 13 Juni 1850.

A. F. Björkman. L. F. Ohlson.

UTI J. E. DAHLGRENS BOKHANDEL

NYLIGEN INKOMNA

Utländska Musikalier

för Piano-Forte (Två- och Fyr-Händiga) Violin, Violoncelle, Flöjt och Guitarr af Czerny, Hünten, Chotek, Beyer, Döhler, Hauser, Kücken, Mozart, Alard, Berriot, Stransky, Merk, Romberg, Piatti, Hertz, Chopin, Thalberg, Rosellen m. fl.

Ett större sortiment Romanska Strängar, Violin-Stallar och Linierat Notpapper i alla format.